

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobkyně: **T. H.**
zastoupena Mgr. Anetou Bendovou, advokátkou advokátní kanceláře
se sídlem Hradec Králové, U Soudu 388

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované o námitkách ze dne 31. 8. 2021, čj. X,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaná rozhodla dne 31. 8. 2021 o námitkách žalobkyně, které směřovaly proti rozhodnutí orgánu I. stupně ze dne 20. 5. 2021. Rozhodnutím ze dne 20. 5. 2021 žalovaná zvýšila žalobkyni invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně, a to dle § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „ZDP“). V uvedeném rozhodnutí stojí, že invalidní důchod třetího stupně činí 3 377 Kč, a dle nařízení vlády pak od ledna 2018 došlo postupně 4x k jeho navýšení (valorizace důchodů), kdy od ledna 2021 žalobkyni náležela částka 4 711 Kč měsíčně. Z rozhodnutí dále plyne, že žalobkyně

byla shledána invalidní pro invaliditu třetího stupně od 18. 10. 2017 a byla jí dle § 40 odst. 3 ZDP zhodnocena pro účely splnění podmínky potřebné doby pojištění pro nárok na invaliditu třetího stupně též doba studia od 1. 9. 2008 do 12. 6. 2014 a od 1. 10. 2014 do 25. 9. 2016.

2. Proti rozhodnutí orgánu I. stupně podala žalobkyně námitky, v nichž uváděla, že má nárok na přepočítání svého invalidního důchodu dle ust. § 42 odst. 3 ZDP, s tím, že není pravdivé tvrzení, že doba od 18 let věku do vzniku nároku na důchod, která není kryta pojištěním, je delší jednoho roku, přičemž se má jednat o období od 26. 9. 2016 do 17. 10. 2017. V uvedeném období měla podruhé přerušené vysokoškolské studium ze zdravotních důvodů, přičemž první přerušování v době od 1. 4. 2013 do 31. 3. 2014 jí bylo započteno.
3. Žalovaná pak žalobou napadeným rozhodnutím dne 31. 8. 2021 změnila rozhodnutí orgánu I. stupně, a to tak, že dle ustanovení § 56 odst. 1 písm. c) ZDP snížila od 8. 9. 2021 invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně, který k datu 18. 10. 2017 činí 3 320 Kč měsíčně, opět s ohledem na jednotlivá nařízení vlády, jak uvedeno v bodě 1), s tím, že od ledna 2021 náleží invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně ve výši 4 642 Kč.
4. Žalovaná v napadeném rozhodnutí argumentovala především doplněním řízení o sdělení Univerzity Pardubice o potvrzení období přerušování studia a jeho důvodů, a posléze žalovaný usoudil, že dříve provedený zápočet období studia jakožto vyloučené doby nemá oporu v zákonných ustanoveních. V platnosti tak zůstává rozhodnutí o přiznání invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně ze dne 5. 1. 2018.
5. Žalovaná uvedla, že v námitkovém řízení provedla recenzi posledního lékařského posudku ze dne 8. 10. 2019, jehož závěry byly touto recenzí plně potvrzeny. Součástí napadeného rozhodnutí byl i list důchodového pojištění ze dne 10. 5. 2021, kterým byly doby studia žalobkyně zhodnoceny jako vyloučené doby. Žalovaná však dospěla k závěru, že toto hodnocení nemá oporu v zákonných ustanoveních a v řízení o námitkách proto rozhodnutí orgánu I. stupně změnila, s tím, že původní rozhodnutí ve věci – ze dne 5. 1. 2018 – zůstává v platnosti.
6. Dále žalovaná odkázala na § 12 odst. 1 ZDP, podle něhož je náhradní dobou pojištění po 31. 12. 1995 doba účasti na pojištění osob uvedených v § 5 odst. 2 ZDP; podmínkou pro to, aby se tato doba účasti na pojištění hodnotila jako náhradní doba pojištění, je, s výjimkou doby účasti na pojištění podle § 5 odst. 2 písm. g) ZDP, že byla získána na území ČR a že doba pojištění trvala aspoň jeden rok. Podle § 12 odst. 2 ZDP nestanoví-li se v tomto zákoně jinak, hodnotí se pro vznik nároku na důchod a výši procentní výměry důchodu náhradní doba pojištění stejně jako doba pojištění. Podle § 13 odst. 1 ZDP se za dobu pojištění považují též doby zaměstnání získané před 1. lednem 1996 podle předpisů platných před tímto dnem, s výjimkou doby studia po dosažení věku 18 let. Podle ustanovení § 13 odst. 2 ZDP se za náhradní dobu pojištění považují též náhradní doby získané před 1. lednem 1996 podle předpisů platných před tímto dnem a doba pobírání důchodu za výsluh let. Za náhradní dobu pojištění se považuje též doba studia získaná před 1. lednem 1996 podle předpisů platných před tímto dnem, a to po dobu prvních šesti let tohoto studia po dosažení věku 18 let.
7. Žalovaná připomněla znění § 16 odst. 4 písm. f) ZDP, podle něhož jsou vyloučenými dobami před 1. lednem 1996 doby, které se podle předpisů platných před tímto dnem vylučovaly při zjišťování hrubých výdělků pro účely výpočtu průměrného měsíčního

výdělku, doby, v nichž byl pojištěnec účasten důchodového pojištění nebo zabezpečení podle předpisů platných před tímto dnem, nelze-li zjistit výši vyměřovacích základů za dobu zaměstnání před tímto dnem, a doby uvedené v písmenu j); přitom doby studia po dosažení věku 18 let jsou vyloučenými dobami pouze v rozsahu, v jaké se považují za náhradní dobu pojištění. Vyloučenými dobami jsou po 31. prosinci 1995, pokud se nekryjí s dobou účasti na pojištění osob uvedených v § 5 odst. 1 písm. e), dobou pojištění, v níž měl pojištěnec příjmy, které se zahrnují do vyměřovacího základu, dobou pojištění podle § 11 odst. 1 písm. b), nebo dobou, za kterou náležely náhrady uvedené v odstavci 3 věty čtvrté, doby soustavné přípravy na budoucí povolání studiem na střední nebo vysoké škole v České republice, a to po dobu prvních 6 let tohoto studia po dosažení věku 18 let. Dle tohoto ustanovení žalovaná napadeným rozhodnutím žalobkyni doby studia (nesprávně) zhodnotila jako doby vyloučené, neboť jak výše uvedeno, doby studia po dosažení věku 18 let jsou vyloučenými dobami pouze v rozsahu, v jakém se považují za náhradní doby pojištění. Doby studia žalobkyně však nelze považovat za náhradní doby pojištění a tyto následně vyloučit podle ust. § 16 odst. 4 písm. f) ZDP, neboť podmínkou pro to, aby se doba účasti na pojištění hodnotila jako náhradní doba pojištění, je, že byla získána na území ČR a že doba pojištění trvala aspoň jeden rok. Žalobkyně však kromě doby studia získala jen 110 dnů další doby pojištění – zaměstnání.

8. K námitce žalobkyně o nároku na přepočtení důchodu dle ust. § 42 odst. 3 ZDP žalovaná uvedla, že dle § 23 odst. 1 ZDP soustavná příprava dítěte na budoucí povolání na vysoké škole dle § 21 odst. 1 písm. a) ZDP začíná nejdříve dnem, kdy se dítě stává studentem vysoké školy, a končí dnem, kdy dítě ukončilo vysokoškolské studium. Dle § 23 odst. 2 ZDP se za soustavou přípravu dítěte na budoucí povolání považuje také
 - a) doba od ukončení studia na střední škole do dne, kdy se dítě stalo studentem vysoké školy, jestliže dítě pokračuje bez přerušení v dalším studiu,
 - b) kalendářní měsíc, v němž dítě ukončilo studium na vysoké škole, a dále kalendářní měsíc následující po kalendářním měsíci, v němž dítě ukončilo studium na vysoké škole, pokud dítě po celý tento měsíc nevykonává výdělečnou činnost v rozsahu uvedeném v § 27 ZDP ani nepobírá podporu v nezaměstnanosti nebo podporu při rekvalifikaci,
 - c) doba od ukončení studia na vysoké škole do dne, kdy se dítě stalo studentem téže nebo jiné vysoké školy, pokud studium na téže nebo jiné vysoké škole bezprostředně navazuje na ukončení studia na vysoké škole, nejdéle však doba tří kalendářních měsíců následujících po kalendářním měsíci, v němž dítě ukončilo studium na vysoké škole; to platí obdobně, jde-li o studium uvedené v § 21 odst. 3 ZDP.
9. Žalovaná dále uvedla, že s odkazem na cit. ustanovení vyplývá, že v době přerušení studia není osoba studentem, nejedná se o dobu přípravy na budoucí povolání a nelze v této době uznat dítě za nezaopatřené. Období přerušení studia žalobkyně od 1. 4. 2013 do 31. 3. 2014 a od 26. 9. 2016 do 27. 9. 2017 nelze hodnotit pro účely řízení o invalidním důchodu.
10. Správní orgán dále poukázal na ust. § 40 odst. 3 ZDP, dle kterého se pro účely splnění podmínky potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod třetího stupně považuje za dobu pojištění rovněž doba studia od 1. 9. 2008 do 31. 3. 2013, od 1. 4. 2014 do 12. 6. 2014 a od 1. 10. 2014 do 25. 9. 2016.

11. V žalobou napadeném rozhodnutí dále správní orgán odkázal na znění § 42 odst. 1 ZDP, podle něhož má na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně nárok též osoba, která dosáhla aspoň 18 let věku, má trvalý pobyt na území České republiky a je invalidní pro invaliditu třetího stupně, jestliže tato invalidita vznikla před dosažením 18 let věku a tato osoba nebyla účastna pojištění po potřebnou dobu (§ 40 ZDP). Za invaliditu třetího stupně se pro účely věty první považuje též takové omezení tělesných, smyslových nebo duševních schopností, které má za následek neschopnost soustavné přípravy k pracovnímu uplatnění. Při posuzování invalidity pro účely nároku na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně podle věty první se neprovádí srovnání se stavem, který byl u osoby uvedené ve větě první před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu (§ 39 odst. 3 věta druhá ZDP). Podle § 42 odst. 3 ZDP procentní výměra invalidního důchodu náleží pojištěnci mladšímu 28 let, který splnil podmínky nároku na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně, nejméně ve výši stanovené podle odst. 2, na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně nejméně ve výši poloviny částky stanovené podle odst. 2 a na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně nejméně ve výši třetiny částky stanovené podle odst. 2, je-li invalidní důchod přiznáván před 18. rokem věku nebo je-li období od 18 let věku do vzniku nároku na invalidní důchod kryto dobou pojištění nebo doba, která není kryta dobou pojištění, je kratší jednoho roku; přitom se pro tyto účely za dobu pojištění považuje i doba studia na střední nebo vysoké škole v ČR po ukončení povinné školní docházky do dosažení věku 18 let a po dosažení věku 18 let po dobu prvních 6 let tohoto studia, doba, po kterou byl pojištěnec veden v evidenci krajské pobočky Úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání, a náhradní doba pojištění, i když doba pojištění netrvala ani jeden rok.
12. S uvedenými odkazy pak žalovaná dospěla k závěru, že u žalobkyně není splněna podmínka ust. § 42 odst. 3 ZDP, kdy doba od dosažení věku 18 let do dne vzniku nároku na invalidní důchod, která není kryta pojištěním, je kratší jednoho roku, neboť v případě žalobkyně je doba, která není kryta pojištěním, delší jednoho roku. Jedná se o období od 1. 4. 2013 do 31. 4. 2014 a od 26. 9. 2016 do 17. 10. 2017. S odkazem na § 56 odst. 1 písm. c) ZDP pak žalovaná po zjištění, že důchod byl v daném případě přiznán a vyplácen ve vyšší částce, než v jaké náleží, postupovala tak, že rozhodnutí změnila dle znění § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

II. Žalobní argumentace

13. Žalobkyně ve včasné žalobě argumentovala tím, že k přerušení studia na vysoké škole u ní došlo ze zdravotních důvodů, což dokládala příslušnými dokumenty, k citaci § 23 a závěru, že ji v té době nelze uznat za nezaopatřené dítě odkázala na znění § 11, odst. 1 písm. b) zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, podle něhož se za nezaopatřené dítě považuje dítě do skončení povinné školní docházky, a poté, nejdéle však do 26. roku věku, jestliže „se nemůže soustavně připravovat na budoucí povolání nebo vykonávat výdělečnou činnost pro nemoc nebo úraz...“.
14. Žalobkyně v obou případech měla studium na vysoké škole přerušeno ze zdravotních důvodů, dle ZP MV je v takových případech brán student státem jako nezaopatřené dítě a je mu státem hrazeno pojištění po celou dobu přerušování studia. Pojišťovna ji též poskytla potvrzení, že za ni potřebné platby byly uhrazeny. Z uvedených důvodů je žalobkyně přesvědčena, že jí výše invalidního důchodu měla být vypočtena ze všeobecného vyměřovacího základu.

III. Vyjádření žalované

15. Z písemného vyjádření žalované ze dne 27. 1. 2022 plyne, krom již výše uvedených skutečností, že nedílnou součástí rozhodnutí ze dne 5. 1. 2018 je i osobní list důchodového pojištění ze dne 4. 1. 2018, kterým byla žalobkyni zhodnocena jako doba pojištění doba studia od 27. 6. 2011 do 31. 3. 2013, od 1. 4. 2014 do 12. 6. 2014, dále jako doba pojištění období od 13. 6. 2014 do 30. 9. 2014 (110 dnů), a jako doba studia doba od 1. 10. 2014 do 25. 9. 2016. Doba od 18. 10. 2017 do 26. 2. 2063 byla zhodnocena jako doba dopočtená.
16. Jak výše uvedeno, následně bylo vydáno rozhodnutí ze dne 20. 5. 2021, kterým byla doba studia zhodnocena jako doba vyloučená, žalobkyně se následně domáhala zhodnocení i další doby studia od 26. 9. 2016 do 17. 10. 2017. S odkazem na skutečnosti, uvedené v bodě 6, pak žalovaná uvedla, že pro hodnocení cit. doby jako náhradní doby pojištění u žalobkyně nebyla splněna podmínka, že doba pojištění trvala aspoň jeden rok. Dle § 23 odst. 2 ZDP se za soustavnou přípravu dítěte na budoucí povolání považuje rovněž doba od skončení studia na střední škole do dne, kdy se dítě stalo studentem vysoké školy, jestliže dítě pokračuje bez přerušení v dalším studiu. Pokud se týká nezaopatřenosti, z pohledu ZDP se tato posuzuje v kontextu nároku, nikoliv výše, na dávku důchodového pojištění. Jedná se tak především o posouzení nároku na sirotčí důchod, tak jako obdobně u vdovy na důchod vdovský, kdy jednou z podmínek je, zdali se vdova stará o nezaopatřené dítě. Při takovém posouzení se přihlíží k době studia dítěte a k době studia, které bylo přerušeno, neboť dítě ze zdravotních důvodů nebylo schopno se soustavně připravovat na budoucí povolání.
17. Ve věci žalobkyně, kdy se posuzuje její výše invalidního důchodu, je prokázání, zdali byla v době přerušení studia ze zdravotních důvodů či nebyla nezaopatřeným dítětem, zcela irelevantní. Zákon č. 117/1995 Sb., na danou věc nedoléhá, žalobkyně v době od 1. 4. 2013 do 31. 3. 2014 a od 26. 9. 2016 do 17. 10. 2017 přerušila studium. Dle ust. § 23 odst. 2 písm. a) ZDP uvedená doba není v účasti na důchodovém pojištění a nelze ji tedy zahrnout do celkové doby pojištění.

IV. Jednání krajského soudu

18. Krajský soud v Hradci Králové ve věci jednal dne 3. 10. 2022. Zástupkyně žalobkyně v průběhu jednání odkázala na listinné důkazy, které žalobkyně předložila ve správním řízení, s tím, že žalobkyně s nezhodnocením doby přerušení studia nesouhlasí, ani se závěrem o nezískání potřebné doby pojištění, neboť doby přerušení studia byly dobami studia, a to ze zdravotních důvodů.
19. Pověřená pracovnice žalované odkázala na znění § 11 ZDP, a dále na to, že žalobkyně se domáhala zhodnocení sporné doby dle § 42 odst. 3 ZDP (viz znění v bodě 12), s tím, že v jejím případě však doba od dosažení věku 18 let do dne vzniku nároku na invalidní důchod, která není kryta pojištěním, je delší jednoho roku a z uvedeného důvodu nemůže být dobou studia. Dále zástupkyně žalované odkázala na skutečnost, že nezaopatřenost dítěte pro hodnocení zdravotního pojištění je odlišná od důchodového pojištění, za takové dítě platí stát pojistné na zdravotním pojištění. V oblasti pojistného dle ZDP však žalovaná musela vzít v potaz i skutečnost, kdy samotná VŠ ve svých rozhodnutích o povolení přerušení studia žalobkyni upozornila, že po dobu přerušení studia ztrácí svá práva studenta. Tedy zatímco ZP hradí za nezaopatřené dítě dle

příslušných předpisů zdravotní pojištění v době přerušení studia, taková návaznost v ZDP není a účast na důchodovém pojištění upravuje jasně § 5 ZDP. Pojem nezaopatřeného dítěte pak má v důchodovém pojištění svůj význam v návaznosti na pozůstalostní dávky (§ 20 odst. 4 ZDP), nikoliv však ve významu doby pojištění (viz výše). Současně pověřená pracovnice žalované poukázala na skutečnost, že k datu vzniku invalidity třetího stupně byla žalobkyně ve věku 24 let, kdy dle § 40 odst. 1 ZDP činí potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod tři roky, tuto podmínku však žalobkyně nesplnila. Při postupu dle § 40 odst. 3 ZDP se fiktivně hodnotí i studium do 18 let věku a doba studia na VŠ. S odkazem na znění ust. § 21 a § 23 odst. 1 ZDP lze uzavřít, že i dle zákona o vysokých školách není doba přerušení studia dobou studia dle uvedených ustanovení, neboť v období přerušení studia není student studentem ve smyslu tohoto zákona.

20. Žalobkyně žádala zrušení napadeného rozhodnutí, pověřená pracovnice navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

V. Posouzení věci krajským soudem

21. **Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.),** ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.) a konstatoval, že závažnějších pochybení v průběhu správního řízení a v napadeném rozhodnutí žalované neshledal.
22. Žalobkyně se domáhala přepočtu výše invalidního důchodu třetího stupně a svoji argumentaci opírala o to, že v rámci dob přerušení vysokoškolského studia splňovala podmínky pojmu „nezaopatřené dítě“, které jsou upraveny § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 117/1995 Sb. V této souvislosti však krajský soud plně odkazuje na závěry žalované, která zdůraznila, že nelze směšovat zásady zákona o státní sociální podpoře, předpisů upravujících zdravotní pojištění a zásady zákona o důchodovém pojištění, neboť uvedený pojem je významný z pohledu důchodového pojištění pro posouzení nároků na tzv. pozůstalostní dávky, jimiž je sirotčí, vdovský důchod.
23. Pro zápočet doby přerušení vysokoškolského studia, a to i ze zdravotních důvodů, je v případě žalobkyně rozhodné znění § 23 odst. 1 a 2 ZDP (viz bod 8), dále pak krajský soud plně odkazuje na argumentaci žalované, která se vztahuje jak v žalobou napadených rozhodnutích, tak i ve vyjádření správního orgánu k závěru, proč v případě žalobkyně nebyly naplněny podmínky pro využití odst. 2 pro zápočet dob přerušení studia do celkové doby pojištění. Krajský soud připomíná, že obecně upravuje okruh pojištěných osob ZDP ve svém § 5, toto ustanovení vzhledem k jeho plnému znění aplikovat na případ žalobkyně nelze. Ustanovení § 6 pak předpokládá účast na pojištění osob starších 18 let v případě soustavné přípravy na budoucí povolání studiem na střední nebo vysoké škole v ČR, pokud taková osoba podala přihlášku k účasti na pojištění. V dalším pak lze již v případě žalobkyně zvažovat zápočet doby studia i případného jeho přerušení v intencích ustanovení ZDP, jejichž výklad a citace byla vyjádřena v rozhodnutí žalované a jeho vyjádření a krajský soud na jejich výše uvedená znění plně odkazuje.
24. V bodě 12 je uvedeno, z jakého důvodu nelze vyhovět žádosti žalobkyně o aplikaci ustanovení § 42 odst. 3 ZDP v jejím případě, když doby přerušení studia jsou delší jednoho roku. Nesplňují proto podmínku uvedeným ustanovením upravenou pro případný zápočet doby jako doby pojištění, a to, že je-li období od 18 let věku do vzniku

nároku na invalidní důchod kryto dobou pojištění, nebo doba, která není kryta dobou pojištění, je kratší jednoho roku.

25. Žalovaná tak s ohledem na znění všech rozhodných ustanovení ZDP pro možné zhodnocení výše uvedených dob přerušení vysokoškolského studia žalobkyně pro účely vzniku nároku a přiznání invalidního důchodu třetího stupně neměla prakticky jinou možnost, než využít znění ustanovení § 40 odst. 3 ZDP – „pro účely splnění podmínky potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se za dobu pojištění považuje též doba účasti na pojištění osob uvedených v § 5 odst. 2 písm. a) a dále doba studia na střední nebo vysoké škole v České republice, a to před dosažením 18 let věku, nejdříve však po ukončení povinné školní docházky, **a po dosažení věku 18 let po dobu prvních 6 let tohoto studia.** Ustanovení § 12 odst. 1 věty druhé platí zde přiměřeně.
26. Na základě všech výše uvedených skutečností tedy krajský soud po pečlivém přezkoumání věci dospěl k závěru, že žaloba žalobkyně nebyla důvodná, proto ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

VI. Náhrada nákladů řízení

27. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází ze znění ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a žalovaná náhradu nákladů řízení neúčtovala.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 10. října 2022

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: R. V.

